

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1525. usque ad annum 1529

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118480

§. 78. Erasmus de arctiori cum Hæreticis societate postulatus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66472](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66472)

Sæcul. XVI „ articulis, ob quos Erasmus censoria
 A.C. 1527. „ virga notatur. „

Lib. 20. ep. 3.

Ceterum quod Erasmus sese iudicio Ecclesiæ subjecerit, testatum facit epistola, quam ad Bilibaldum Amicum suum hoc anno Basileæ dedit. *Nec mihi non sufficiunt verba Christi*, inquit Erasmus, *sed mirum videri non debet, si sequor interpretem Ecclesiam, cujus auctoritate persuasus, credo Scripturis Canonicis* (idem jam pridem S. Augustinus ante Erasmus nos docuit) *Fortasse plus vel ingenii, vel roboris est aliis, ergo nulla in re tutius acquiesco, quam in certis Ecclesiæ iudiciis. Rationum & argumentorum nullus est finis.*

§. LXXVIII.

Erasmus de arctiori cum hæreticis societate postulatus.

Præterea alterum accusationis caput, quo Erasmi fides suspecta reddebatur, erat obsequiosa conversandi ratio cum hæreticis; Vitio vertebatur, quod illi ejus eruditionem magnis passim laudibus efferre viderentur, ipse vero literarium cum illis commercium haberet, ac multa mansuetudine & moderatione uteretur, eoquod hæreticos ad finem Ecclesiæ nullo aptiori medio revocari posse crederet. Hæc Erasmus egisse ac sensisse, haud diffitemur. Num vero
 homi-

homines venerari non possumus, quin & Sæcul. XVI.
 ipforum errores ratos habeamus? Tam- A.C. 1527.
 diu doctus ille Vir cum hæreticis co-
 miter egit, quamdiu illos lenitate ad fa-
 niora reduci posse sperabat, ubi vero
 hanc quoque viam incassum adhiberi
 compererat, haud ultra quicquam eis
 indulgebat, imo & palam adversus eos
 insurgebat; Hanc agendi rationem in
 Erasmo ipsemet Carolus V. Imperator
 commendabat, hancque in rem ad eun-
 dem die decima tertia Decembris hoc
 anno epistolam dedit, eo ipso tempore,
 quo in Sorbonna de proscribendis ejus
 libris agebatur (*).

Postquam enim Cæsar Erasmo gra- *Ep. Erasmi.*
 tes egerat, eo quod ei significasset, quod 415.
 Lutheri hæresis inclinare inciperet, Ca-
 rolus palam professus est, quod non mo-
 do

(*) Observes velim, quod in tota Londi-
 nensi collectione omnino nulla reperitur epi-
 stola a Carolo V. ad Erasmum scripta; ha-
 betur quidem lib. 18. epist. 31. quædam Erasmi
 epistola, & hæc quidem unica, ad quemdam
 Medicum, sed in eo nec verbulum de iis, quæ
 Continuator recitat, habentur, aut ergo hæc
 testimonia non sunt legitima, aut saltem Con-
 tinuator diligentius annotare debuisset loca, in
 quibus ea reperiri valent.

Hist. Eccles. Tom. XXXV.

Z

Sæc. XVI.
A.C. 1527.

do ipse sed universa Christiana Respublica, tantam felicitatem eidem in acceptis referre teneatur. His Cæsar disertis verbis subjunxit, quod Erasmus in hac occasione solus plura præstiterit, quam Imperatores, summi Pontifices, Principes, Universitates, omnesque Viri longe doctissimi illo ævo efficere potuerint. Inde vero sibi coram Deo & hominibus immortalem gloriam comparaverit. Postea Cæsar Erasmo tam prosperos successus gratulatur, eumque admonet, ut feliciter cæpta prosequeretur, eidemque spondet, quod in tam sancto proposito illum totis viribus suis adjuvare velit.

Hoc elogium satis superque est ad reprimendos omnes illos, qui Erasmus insimularunt, quod Luthero favisset, si autem hujus rei testimonium magis adhuc luculentum desideretur, sufficit ea ponderare verba, quæ Erasmus in quadam epistola ad quemdam Medicum data protulit. „ Novum hoc Evangelium „ inquit Erasmus, novum progignit hominum genus, scilicet obstinatos, impudentes, hypocritas, maledicos, mendaces, & sycophantas, Viros, qui inter semetipsos dissident, aliis vero molesti sunt, seditiosos, furiosos, & fraudulentos, quos tantopere abominor, ut si vel unica mihi cognita es-

„ fet

„ set civitas, in qua ejusmodi homines Sæcul. XVI.
 „ minime reperirentur, vellem ibidem A.C. 1527.
 „ domicilium meum figere.,,

Certo hæc descriptio non manifestat indolem cujusdam Viri, qui se Lutheranorum ac Zwinglianorum amicum profitetur.

§. LXXIX.

Diffidia Lutheranos inter & Zwinglianos.

Haud immerito (si tamen ab exterioribus signis judicium petere fas est) Erasmus ad Cæsarem perscripsit, quod novi Evangelii progressus tandem mutuis decrescant diffidiis, quibus Sæctatorum Principes circa Eucharistiæ articulum se invicem proscindunt. Lutherus enim substantiam panis unacum Corpore Christi permanere contendebat, Zwinglius ex adverso Eucharistiam non nisi signum ac figuram esse docebat. Credebat Lutherus nihil magis temerarium, magisque impium esse, quam literalem sensum negare. Zwinglius vero nihil magis absonum, ac crassum reputabat, quam eundem admittere. Erasmus, quem uterque suæ sectæ aggregare gestiebat, unacum omnibus Catholicis ad eos dicebat: *Vos omnes pro-* Lib. 28. 3. §
29. 113. § 31
59. p. 2102.
§c.
vocatis ad Scripturam, vosque veros il-
 lius.